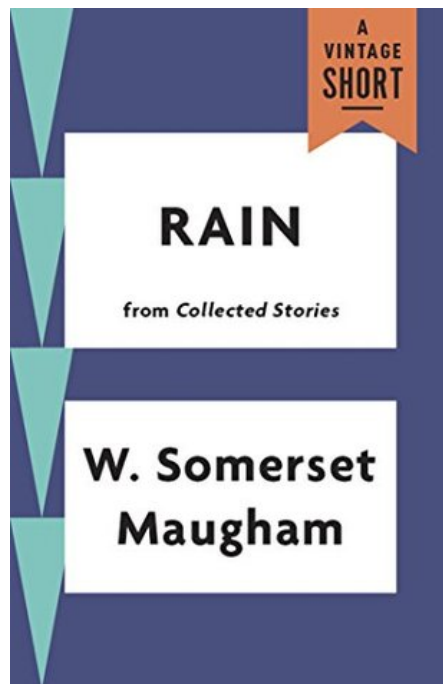

Rain (Kindle Single) (A Vintage Short)

W. Somerset Maugham

Download now

Read Online ➔

Rain (Kindle Single) (A Vintage Short)

W. Somerset Maugham

Rain (Kindle Single) (A Vintage Short) W. Somerset Maugham
A Vintage Shorts “Short Story Month” Selection

While stranded waiting for their ship to be released from quarantine, Dr. and Mrs. Macphail must share lodging with the insufferable Davidsons—self-righteous and over-zealous missionaries who also happen to be the only polite company on the god-forsaken island near Pago-Pago. But, things take a dreadful and unexpected turn when Mr. Davidson takes it upon himself to rescue the soul of their neighbor downstairs from second cabin—the insolent, carousing, and inimitable Miss Sadie Thompson.

Harrowing and triumphant, “Rain” is indispensable reading, a foundational work for the tradition of short story writing, and one of W. Somerset Maugham’s greatest tales.

An ebook short.

Rain (Kindle Single) (A Vintage Short) Details

Date : Published May 19th 2016 by Vintage (first published 1921)

ISBN :

Author : W. Somerset Maugham

Format : Kindle Edition 55 pages

Genre : Classics, Fiction, Short Stories

 [Download Rain \(Kindle Single\) \(A Vintage Short\) ...pdf](#)

 [Read Online Rain \(Kindle Single\) \(A Vintage Short\) ...pdf](#)

Download and Read Free Online Rain (Kindle Single) (A Vintage Short) W. Somerset Maugham

From Reader Review Rain (Kindle Single) (A Vintage Short) for online ebook

Bookfreak says

Πολλοί πως δουν εδώ μια καταγγελία της αποικιοκρατίας/πατριαρχίας, πως εκφράζεται απ' το ζευγύρι των ιεραποστολών, αλλά αυτό που κυριαρχεί ως πανταχού παρόνσα εσωτερική συγκρούση είναι οι ερωτικές επενδύσεις των πρωταγωνιστών (ακμαία και με την προβί της θρησκευτικής αφοσίωσης), ο θράμβος της σωματικής της και των αισθήσεων έναντι του αφηρημένου απολ' του. Αριστοργήμα πως και να χει.

Λάνα Θωμάρη says

Readathon 2017 23/26: Μάνα νουβέλα

Η Βροχή είναι η ιστορία 5 ατόμων εγκλωβισμένη στην περιοχή Πάγκο-Πάγκο των νήσων Σαμόα οπού την συγκεκριμένη εποχή βρήκει ακατάπαυστα.

Το ζεύγος Ντ'ηβιντσον (οι οποίοι είναι ιεραπόστολοι) το ζεύγος Μακφάηλ οπού ο σζυγός είναι γιατρός και η Δεσποινίς Τ'μσον είναι αναγκασμένοι να μένουν στην ίδια οικία για 15 μέρες σπου να λήξει η καραντίνα της Ιλαρς που έχει πείσει στην πια η οπούα είναι και ο κ'ριος προορισμός της παρξένης παρ'ας.

2.5 αστέρια δι'τι δεν με πείσαν ούτε οι χαρακτήρες αλλά και ούτε το τέλος το οπούο τ'αν ασάφης...

Nigeyb says

I read 'Rain' in one sitting - this was aided in no small part by its modest length, a mere 64 pages.

The plot is simple: *While stranded waiting for their ship to be released from quarantine, Dr. and Mrs. Macphail must share lodging with the Davidsons, an evangelical missionary couple, who also happen to be the only polite company on the island near Pago-Pago in the South Seas. Things take an unexpected turn when Mr. Davidson takes it upon himself to save the soul of their immediate neighbour, Sadie Thompson.*

W. Somerset Maugham packs a lot into such a small book: faith, sin, colonialism, fanaticism, hubris, class, imperialism, corruption, and snobbery.

The weather, and in particular the incessant rain, plays a significant symbolic role. It starts when the characters arrive, and only stops when the tension is broken with the story's conclusion.

Although the denouement is signalled fairly early on, when Mrs. Davidson observes how Mr. Davidson had experienced great difficulty in getting his South Sea island constituents to recognise sin, the real pleasure lies in enjoying the masterful storytelling. W. Somerset Maugham is, as usual, on top form. It's no surprise that the story has been adapted on numerous occasions into plays and films.

Passe Partout Reading says

<https://passepartoutreading.wordpress...> Η «Βροχ?» του Σ?μερσετ Μωμ, ε?ναι μια νουβ?λα για την αρχετυπικ? σ?γκρουση αν?μεσα στη σ?ρκα και το πνε?μα, παρουσιασμ?νη μ?σα απ? την περιφρ?νηση εν?ς ιεραπ?στολου για μια π?ρνη. Η ιστορ?α που ?χει μεταφερθε? στον κινηματογρ?φο πολλ?ς φορ?ς, διακρ?νεται για την ενδιαφ?ρουσα πλοκ?, την αριστοτεχνικ? δραματικ?τητα και τα πολλαπλ? βαθ?τερα επ?πεδα νο?ματος. Στ?χος του συγγραφ?α φ?νεται να ε?ναι και η προβολ? της υποκρισ?ας του καθωσπρεπισμο? και την ιεραποστολικ?ς ηθικ?ς, π?σω απ? την οπο?α κρ?βονται η ?λλειψη σεβασμο?, ο ρατσισμ?ς και η υπεροψ?α.

Τον Δεκ?μβριο του 1916 ο Μωμ με τον γραμματ?α του ταξ?δεψαν στον Ειρηνικ? με το πλο?ο Sonoma. Κατ? τη δι?ρκεια του ταξιδιου? επισκ?φθηκαν το Π?γκο-Π?γκο, την πρωτε?ουσα της Αμερικανικ?ς Σαμ?α, ?που και αναγκ?στηκαν να παραμε?νουν λ?γω κ?ποιας υποψ?ας για χολ?ρα. Ο Μωμ κατ? τη δι?ρκεια της παραμον?ς τους εκε?, ?ρχισε να παρατηρε? τους υπ?λοιπους ταξιδι?τες για τους οπο?ους κρ?τησε σ?ντομες σημει?σεις και απ? αυτ?ς ?κτισε τη νουβ?λα του «Βροχ?». Τις σημει?σεις αυτ?ς δημοσ?ευσε αργ?τερα στο βιβλ?ο του «το Σημειωματ?ριο εν?ς συγγραφ?α». Χαρακτηριστικ? ε?ναι ?τι δεν μπ?κε καν στον κ?πο να αλλ?ξει τα ον?ματα των ηρ?ων, κ?τι που προκ?λεσε αρκετ?ς αντιδρ?σεις αργ?τερα.

Το βιβλ?ο «Βροχ?» κυκλοφορε? απ? τις εκδ?σεις ΑΓΡΑ, σε καταπληκτικ? μετ?φραση της Παλμ?ρας Ισμυρ?δου.

Μια ομ?δα ταξιδιωτ?ν βρ?σκεται εγκλωβισμ?νη σε ?να νησ? στη Σαμ?α. Το πλο?ο που προοριζ?ταν να τους π?ει στον προορισμ? τους ?χει τεθε? σε καραντ?να λ?γω ιλαρ?ς - ασθ?νεια συχν? θανατηφ?ρα για τους Μελαν?σιους εκε?νη την εποχ?. Μεταξ? των ταξιδιωτ?ν υπ?ρχουν δ?ο ζευγ?ρια, οι Μακφ?ηλ και οι Ντ?ηβιντσον, που ?χουν ?ρθει κ?πως κοντ? κατ? τη δι?ρκεια του ταξιδιου? τους. ?μως, η οικει?τητα που ?χει προκ?ψει μεταξ? τους – ?πως επισημα?νει εγκα?ρως ο Μωμ - οφε?λεται περισσ?τερο στην εγγ?τητα παρ? στην ομοι?τητα στα γο?στα. Πρ?γματι, καν?νας δεν μπορε? να διαφ?ρει περισσ?τερο απ? τον Μακφ?ηλ και τον Ντ?ηβιντσον. Ο Μακφ?ηλ ε?ναι ?νας ανοιχτ?μυαλος γιατρ?ς ευα?σθητος στις ιδιαιτερ?τητες και τις αδυναμ?ες των ?λλων, εν? ο Ντ?ηβιντσον ε?ναι ?νας φανατικ?ς, απ?λυτος στις απ?ψεις του, ιεραπ?στολος που δεν μπορε? να κρ?ψει την περιφρ?νησ? του για τις αδυναμ?ες και τις αμαρτ?ες των ?λλων ανθρ?πων. Ο Ντ?ηβιντσον ?χει εμμον? με την καταπολ?μηση της αμαρτ?ας και ?χει τ?ξει τη ζω? του στο να σ?ζει τους αμαρτωλ?ς, ανεξ?ρτητα απ? το κ?στος.

Στο ?διο πανδοχε?ο που ?χουν καταλ?σει οι Μακφ?ηλ και οι Ντ?ηβιντσον μ?νει και μια π?ρνη που ονομ?ζεται Σ?ηντι Τ?μσον. Ν?α και, με ?να χονδροειδ? τρ?πο, ?μορφη, αλλ? αναμεν?μενα ακατ?λληλη και αν?θικη, σ?ντομα προκαλε? την οργ? του Ντ?ηβιντσον. Αρχικ?, υπερασπ?ζεται περ?φανα τον εαυτ? της και προκαλε? το ‘δικα?ωμα’ του Ντ?ηβιντσον να εισβ?λει στη ζω? της. Αλλ? ?ταν ο Ντ?ηβιντσον χρησιμοποιε? τις πολιτικ?ς σχ?σεις του για να της δε?ξει π?σο ικαν?ς ε?ναι να την τιμωρ?σει για την ανυπακο? της, εκε?νη παραιτε?ται απ? την προσπ?θεια και συμμορφ?νεται με τις προσπ?θει?ς του να την αποτραβ?ξει απ? την αμαρτωλ? ζω? της. Το παρ?ξενο ?μως ε?ναι ?τι παρ? την αλλαγ? της συμπεριφορ?ς της και τον ‘πνευματικ? δεσμ?’ που ?χει αναπτυχθε? μεταξ? της και του κ. Ντ?ηβιντσον, ο τελευτα?ος εξακολουθε? να επιμ?νει να της επιβληθε? η τιμωρ?α που πιστε?ει ?τι της αξ?ζει: η αποστολ? της π?σω στο Σαν Φρανσ?σκο ?που διατρ?χει τον κ?νδυνο να συλληφθε?. Γι’ αυτ?ν μια τ?τοια τιμωρ?α ε?ναι ο απαρα?τητος καθαρμ?ς για τη σωτηρ?α της και ε?ναι αυτ? του η επιμον? που θα οδηγ?σει σε απρ?βλεπτες

συν?πειες.

Κατ? τη δι?ρκεια ?λης της ιστορ?ας η βροχ? ε?ναι συνεχ?ς παρο?σα. Ε?ναι μια μεταφορ? που ο Μωμ χρησιμοποιε? σε πολλαπλ? επ?πεδα. Η βροχ? ε?ναι σ?μβολο θυμο?, μετ?νοιας και τιμωρ?ας. Ε?ναι τ?σο η ?κφραση της υποκρισ?ας και της κακ?ς προσωπικ?τητας του ιεραπ?στολου ?σο και η αναπ?φευκτη μο?ρα, απ? την οπο?α δεν υπ?ρχει διαφυγ?. ?ταν ο Ντ?ηβιντσον προσε?χεται για τη σωτηρ?α της Σ?ηντι η βροχ? π?φτει με ?λη της την ?νταση, εν? ?ταν ο Μακφά?ηλ μεσολάβε? για εκε?νη, η βροχ? κοπ?ζει. Η βροχ?, σαν πρωτ?γωνα δ?ναμη της φ?σης, απ? τη μ?α πλευρ?, δ?νει ζω? και απ? την ?λλη, θ?νατο. Η φ?ση ε?ναι τελικ? ο μεσολαβητ?ς για την τελικ? ηθικ? αποτ?μηση. σελ. 83

Ο ιεραπ?στολος προσευχ?ταν με ακατ?βλητη ευφρ?δεια. Τον ε?χε καταλ?βει ?ντονη συγκ?νηση και ?σο μιλο?σε, δ?κρυα κυλο?σαν στα μ?γουλ? του. ?ξω ?βρεχε, ?βρεχε αδι?κοπα, ανελ?ητα, με μια ?γρια μοχθηρ?α, πολ? κοντιν? στα ανθρ?πινα πρ?γματα».

σελ. 19-20

Το?τη η περιβολ? ε?ναι εξαιρετικ? αν?ρμοστη» σχολ?ασε η κυρ?α Ντ?ηβιντσον. «Ο κ?ριος Ντ?ηβιντσον πιστε?ει πως θα ?πρεπε να απαγορευτε? δια ν?μου. Π?ς ε?ναι δυνατ?ν να περιμ?νεις οι ?νθρωποι να ε?ναι εν?ρετοι, ?ταν φορο?ν μον?χα ?να κομμ?τι κ?κκινο ?φασμα γ?ρω απ? τα λαγ?νια;» «Στα δικ? μας νησι?», συν?χισε η κυρ?α Ντ?ηβιντσον με τη διαπεραστικ? φων? της, «?χουμε εξαλε?ψει, ως επ? το πλε?στον, το λ?βα-λ?βα. Το φορο?ν ακ?μα μ?νο μια δρ?κα γ?ροντες, κανε?ς ?λλος. ?λες οι γυνά?κες ?χουν υιοθετ?σει τη μακρι? φορεσι? και οι ?ντρες φορο?ν παντελ?νι και φαν?λα. Στις αρχ?ς της παραμον?ς μας, ο κ?ριος Ντ?ηβιντσον ε?χε σημει?σει σε μια αναφορ? του : ‘Ο πλ?ρης εκχριστιανισμ?ς των κατο?κων των νησι?ν θα επιτευχθε? μ?νο ?ταν ?λοι οι ?ρρενες ?νω των δ?κα ετ?ν υποχρεωθο?ν να φορ?σουν παντελ?νι’».

°°°.°...°°°.°_· ????? Ροζουλ? Εωσφ?ρος ·_·.°°°.°° .°°°★·.°·.★ ?????? ????????

??????? Ταμετο?ρο Am says

«Ο αναμ?ρητος πρ?τος τον λ?θον βάλ?τω»

Αυτ? η «βροχ?» ?ταν η νομοτ?λεια της φ?σης.

?πεφτε ασταμ?τητα, για πολλ?ς μ?ρες και ν?χτες και κατ?φερε να μουσκ?ψει και να ξεπλ?νει ψυχ?ς.

Κατ?φερε να σβ?σει και να αφαν?σει ?σους προσπαθο?ν να καταπν?ξουν τη φ?ση τους, τις επιθυμ?ες τους, τις αν?γκες που πρ?πει να ικανοποιο?νται ως προ?π?θεση απαρά?τητη για τη ζω? μας, για την ψυχικ? μας ισορροπ?α.

Αν προσπαθ?σεις να καταπν?ξεις τα ?νστικτα και τα αρχ?γωνα γενητ?σια θηρ?α των φυσικ?ν ορμ?ν, με οποιοδ?ποτε τρ?πο ανθρ?πινης επιν?ησης ?να ε?ναι σ?γουρο- τραγικ? δραματικ? αποτυχ?α.

Μια υπ?ροχη νουβ?λα με αφηγηματικ? πληρ?τητα και υποβλητικ? ?φος. Τα γεγον?τα παραθ?τονται σε τριτοπρ?σωπη αφ?γηση χωρ?ς να εξηγο?νται ? να κρ?νονται.

Τ?ποτα σχεδ?ν δεν αναλ?εται, εκτ?ς απο τους χαρακτ?ρες των ηρ?ων που ε?ναι ?ρτια δομημ?νοι, ?λα τα συμπερ?σματα και οι αναλ?σεις αφ?νονται στον αναγν?στη.

Το σκηνικ? αρχ?ζει στα νησι? Σαμ?α του Ν. Ειρηνικο?. Κλ?μα βαρ?, βροχερ?, καταθλιπτικ? και υγρ?. Αποικ?ες των Αμερικαν?ν.

Ήνα πλοΐο που κατευθΐνεται στην πρωτεύουσα των νησιΐν, αγκυροβολεΐ αναγκαστικΐ σε κΐποιο ΐλλο λιμΐνι λΐγω μιας μεταδοτικΐς ασθΐνειας που εξαπλΐνεται.

Σε αυτΐ το νησΐκι μακριΐ απο τον προορισμΐ τους εΐναι αναγκασμΐνοι να διαμεΐνουν οι επιβΐτες του πλοΐου.

Οι ΐρwes μας. Δυο ζευγΐρια. ΐνας γιατρΐς με τη σΐζυγο του και ΐνα ζευγΐρι ιεραποστΐλων. Το πΐμπτο πρΐσωπο της ιστορΐας μας εΐναι και το καταλυτικΐ στοιχεΐο που γδΐνει τον καθωσπρεπισμΐ. Μια πΐρνη που διασκεδΐζει τους ναΐτες και σκανδαλΐζει με την ειλικρΐνεια της. Τα ΐτομα αυτΐ θα βρεθοΐν αναγκαστικΐ κΐτω απο την ΐδια στΐγη.

Και εδΐ ξεκινΐει η βροχΐ.

Μεταφορικΐ και πραγματικΐ. Η βροχΐ της εκδΐκτησης. Η ανΐκτη εξουστΐ της φΐσης που ΐρει να τιμωρεΐ ΐσους αψηφοΐν το νΐμο της και στηρΐζονται στο νΐμο της επιβολΐς και των ΐπλων.

Οι ιθαγενεΐς ΐχουν τα δικΐ τους ΐθη και ΐθιμα. Τις δικΐς τους αντοχΐς. Τα παραδοσιακΐ τους στοιχεΐα που χτΐζουν την καθημερινΐτητα τους.

ΐχουν κατακτηθεΐ απο τους λευκοΐς δυτικοΐς με βΐα και αδικΐα, ενΐ συνεχΐς δΐχονται τιμωρεΐς για την ανΐμοστη και προκλητικΐ συμπεριφορΐ τους στο ΐνομα ενΐς θεοΐ τιμωροΐ που δεν γνωρΐζουν κι ΐμως επιβΐλλεται να υποταχθοΐν.

Οι σταυροφΐροι ιεραπΐστολοι, μισαλλΐδοξοι και ρατσιστΐς, υποκριτΐς και ηθικολΐγοι κατΐ περιπτΐσεις.... θΐλουν να εκχριστιανΐσουν τους ιθαγενεΐς «σΐζοντας» στο ΐνομα του σταυροΐ.

Ως ενα σημειΐο τοΐχουν καταφΐρει. ΐχουν παραβιΐσει και καταπατΐσει χυδαΐα και φθονερΐ τη φΐση ασκΐντας εξουστΐα και λειτουργΐντας αυθαΐρετα στο ΐνομα κΐποιας εντολΐς που ποτΐ δεν τους δΐθηκε.

Το ΐλλο ζευγΐρι σχεδΐν συναινεΐ με τους ιεραποστΐλους. Ο γιατρΐς διαφΐρει αρκετΐ απο ΐλους και δεν δΐχεται αυτΐ τη στρατηγικΐ υποδοΐλωσης και μετΐλλαξης των ιθαγενΐν σε ΐνα θρησκευτικΐ φανατικΐ δΐγμα. Ωστΐσο δεν μπορεΐ να κΐνει κΐτι δραστικΐ.

Και η βροχΐ συνεχΐζεται.... και σκεπΐζει τα πΐντα.

Καταπνΐγει δυο κΐσμους τΐσο διαφορετικοΐς με τη διαφορΐ πως οι ιθαγενεΐς εξουσιΐζονται απο τη φΐση, επομΐνως μποροΐν με ευκολΐα να ζουν με αυτΐ την υπΐγεια καταδΐκη της ασταμΐτητης βροχΐς.

Οι «σταυροφΐροι» υποφΐρουν, δεν αντΐχουν τον καταραμΐνο βροχερΐ τΐπο που τους τσακΐζει τα νεΐρα.

Πρΐπει ΐμως να επιβληθοΐν σε ΐναν τΐπο που δεν τους ανΐκει. Οι ΐποικοι δεν μποροΐν να προσαρμοστοΐν στο κλΐμα, καταρρΐουν ψυχολογικΐ μαι σωματικΐ.

Οι γηγενεΐς επιβιΐνουν και ξαναγεννιοΐνται απο τα βρΐχινα δΐρα της φΐσης τους.

ΐταν ϐρχεται η σΐγκρουση ανΐμεσα στον ιεραπΐστολο και την πΐρνη αφανΐζεται κΐθε πλαστΐ ανθρΐπινη βοΐληση κατΐ των παθΐν και της μοΐρας.

Κανεΐς δεν μπορεΐ να αντισταχθεΐ στη φυσικΐ του υπΐσταση.

Δυο κ?σμοι τ?σο διαφορετικο? που τελικ? αποδεικν?εται πως ε?ναι φτιαγμ?νοι ακριβ?ς απο τα ?δια υλικ? και δομημ?νοι τ?λεια απο την ?δια συνταγ? ανθρ?πινης δημιουργ?ας.

??????????

Καλ? αν?γνωση.
Πολλο?ς ασπασμο?ς.

Sofia says

That utter conviction of righteousness, that utter belief in one's right to dictate what is right or wrong always amazes me, angrily, scarily so though.

His lack of compassion, tolerance, love for others also meant the same lack of compassion for himself. At least he was not a hypocrite.

Rain 1932 - Joan Crawford

I consider my first Maugham to have gone well.

?λσα says

Αγαπω τις νουβελες κ αυτη εδω προστιθεται αυτοματως στην καρδια μου!!! Με το που το τελειωσα αμεσως ειπα :''ο αναμαρτητος υμων πρωτος τον λιθον βαλετω''

Pamela says

Brilliantly intense short story. Dr Macphail and his wife are stranded in Pago Pago with a missionary couple, the Davidsons. Mr Davidson takes offence at the 'sinful' behaviour of a fellow traveller, Sadie Thomson, who is lodging in the floor below. As the rain pours down, Davidson dedicates himself to purging Sadie of her sin.

Compelling examination of human behaviour, encompassing hypocrisy, cowardice, vanity and lust. The turbulent emotions of the characters are reflected in the descriptions of the incessant rain, exhausting and oppressive.

Maugham is always a joy to read, and this is a fine example of his skill as a writer.

Susan says

I have loved W.Somerset Maugham's writing for most of my life but, somehow, have never got around to reading his most famous and successful short story, "Rain." Actually, it is more of a novella and first appeared in 1921 in the American literary magazine, "The Smart Set," under the title, "Miss Thompson." There was a Miss Thompson on board a steamer, as well as a medical missionary and his wife, when Maugham and his companion, Gerald Haxton, visited Pago Pago in Somoa.

This story is set on the island of Pago Pago, where the passengers of ship are stranded ,for at least two weeks, as the crew supposed to be taking them on to Apia are in quarantine due to an outbreak of measles. Among the passengers are Dr Macphail and his wife, plus the Davidsons, who are missionaries. The couples have befriended each other and go about finding lodgings with a trader and prepare to sit out the wait. However, the trader is also persuaded to find room for a Miss Sadie Thompson and her arrival soon causes problems. Mr Davidson is puritanical and soon wishes to put a stop to Miss Thompson's partying and male visitors, with tragic consequences.

Maugham is, sadly, a little out of fashion now, but that is a shame. It is easy to forget how hugely successful he was – both as a novelist, travel writer and in the theatre. Indeed, just this one story spawned a successful play, which ran for 608 shows in New York, as well as three films (1928, 1932 and 1953) and even an opera in 1997. He travelled widely and brings to bear his immediate knowledge of the area where he has set this story, as well as his descriptions of the characters.

Dr Macphail is the mouthpiece the author uses to show his disapproval of Davidson's intolerant attitudes; rebuking him for being harsh in his attitude to Sadie Thompson. Meanwhile, as events play themselves out, we are always aware of the uncomfortable, sultry, humid weather and the never ending rain of the title. The island and the house the characters are staying in become more and more oppressive. This story has a shocking ending and this really does have a real impact. I am glad I read this at last and, as always when I read anything by W. Somerset Maugham, I long to read more – the real test of a great author.

Tom Mathews says

This is the second Maugham book I've read this year. I really love his character building and overall story building. Once I started reading this I realized that I had seen a play based on this story. It's the story of Sadie Thompson, a fallen woman, and her encounters with a stern and judgmental missionary in Pago Pago.

I really need to make a point of reading at least one of Maugham's novels next year.

Renee M says

Brilliantly executed story about hypocrisy, self-righteousness, and despair. Somerset Maugham could write the heck outta stuff!

The Librivox recording done by Linda Hogan was quite good. It's labeled "version 2" in their catalog, and is free to download.

Panagiotis says

Για τον Μομ υπάρχει μια ιδιαίτερη θέση στην καρδιά μου. Η μικρή του ιστορία, Τσ'ι και Ματαιοδοξία, είχε πείσει στα χέρια μου, πολλή χάρη πριν -σως μουν στο γυμνάσιο-, σε κποιες μρες ραστώνης καλοκαιρινές που διαβάζεις, και γενικά κνεις πράματα που σαν να στα ψιθυρίζει η ζστή - ρχισα να το διαβάζω μπαλντισμνος, δ'χως προσδοκές, σε μια περσοδο που διβάζα αυστηρή και μνο genre. Και επειδ' μ' ρεσε και μ' κκανε να καταλάβω πως υπάρχουν κι άλλα πράματα να διαβάζεις και να αγαπείς,, ακμα και στα φλοφλικά βιβλία, μου αποτυπώθηκε στην συνεδησ' μου 'ς 'ξιος ποιοτικές συγγραφές.

Ενα εμβριθς και ψυχογράφος ο Μομ. Αν κι ο 'διος διατενεται πως γρ'φει μνο για την χαρ' της αψ'γησης κυρως, νομζω μεινει τον εαυτ' του. Το πρ'το πρ'μα που ξεχ'ρισα στην γραφ' του ε'ναι η διεισδυτικ'τητ' του στους χαρακ'ρες του: καταφ'ρνει μ'σα σε λ'γες γραμμ'ς να αποδ'σει αδρ' περιγ'μματα και β'θος στους 'ρω'ς του. 'τσι και σε το'την την ιστορ'α, οι 5 κ'ριοι χαρακ'ρες, περιορισμ'νοι σ' 'να νησ' του Ειρηνικ' μ'χρι να λ'ξει μια καραντ'να, κυκλοφορ'ν και πρ'ττουν σαν ολογρ'μματα μπροστ' μου. Σα να ξεφυτρ'νουν μ'σα απ' τις σελ'δες.

Βιβλιαρ'κι ταμ'μ για το καλοκα'ρι: μικρ', ζουμερ' και 'κρως βιβλιοφιλικ'.

Paradoxe says

3,5+

Υπ'ρχει μια ορισμ'νη ποι'τητα ανθρ'πων που ποτ' μα ποτ' δεν πρ'πει να τους δ'νετε η παραμικρ' πρ'σβαση στην οποιαδ'ποτε μορφ' εξουσ'ας. 'σο μικρ' κι αν ε'ναι δεν πα'ει να ε'ναι μια οπ', μια ασυν'χεια, την οπο'α θα καταφ'ρουν να ξεχειλ'σουν. 'νθρωποι χαμαιλ'οντες θα ενδυθο'ν τη νομοτ'λεια και την καλ'ς εφαρμ'σμη ηθικ' στις πρ'ξεις τους, θα εκλογικ'σουν οτιδ'ποτε μπορε' να π'ρει τη μορφ' εν'ς λ'γου, ' καν'να ' κ'ποιας κατ'στασης που απορρ'ει, θα μετατρ'ψουν 'τι δε μπορε' να π'ρει 'λλογη νωπ' εντολ' σε μορφ' συμπ'νιας, καταν'ησης και τιμωρ'ας. Ε'ναι σαν το γλυκ'τατο ζω'κι που σου λ'ει ποτ' μα ποτ' μην του δ'σεις νερ' τη ν'χτα, γιατ' μετ' 'ρχεται η 'ρα του γκρ'μλιν.

Ε'ναι ο 'νθρωπος που δε μπορε'ς να κ'νεις τ'ποτα απολ'τως για να μην εμπλακε'. Θα εμπλακε', γιατ' 'χει αν'γκη να ρ'ει διαρκ'ς μ'σα του η α'σθηση της παντοδυναμ'ας. Ο φ'βος των 'λλων ε'ναι η κ'κα του. Λ'με πως 'ρθαν 'τσι οι συγκυρ'ες και τ'σοι πολλο' βρ'θηκαν να ακολουθ'σουν τον ψυχοπαθ' Γερμαν' με το ηλ'θιο μουστ'κι. Γιατ' την ιδ'α της αναμ'ρφωσης ανθρ'πων που δε μας πε'ραξαν σε τ'ποτα σε πολιτισμ'νους σκλ'βους 'ταν λιγ'τερο ψυχασθενε'ς μια μεγ'λη μερ'δα αυτ'ν που 'τρεξαν να εφαρμ'σουν, να εκπαιδε'σουν, να μεταλαμπαδε'σουν και να κ'νουν τον κ'σμο να στεν'ξει, 'πως στεν'ζουμε κι 'λοι εμε'ς οι πολιτισμ'νοι με τα καλ'ς νοο'μενα μας;

Κ'λλιστα μπορ' να δω στη σκι' αυτο' του βιβλ'ου την Καρδιά των πραγμ'των του Γκρ'χαμ Γκρην. 'δια σχεδ'ν θεματικ', ενισχ'ει την υποκριτικ' φ'ση πολλ'ν ιεραποστολ'ν -ανθρ'πων που

βρ?καν ?να σκοπ? συγκαλυμ?νης συμπ?νιας, ε?τε ?χοντας φ?ει κι οι ?διοι το καλ?ς δοσμ?νο παραμυθ?κι των συμφερ?ντων, ε?τε ξ?ροντας επακριβ?ς πως αναζητο?σαν μια θ?ση στον τελευτα?ο προορισμ? που θα μπορο?σαν να την αναζητ?σουν.

Το ?ργο αν και μια σταλι? ε?ναι τρομερ? υποβλητικ? στην ατμ?σφαιρα του. Δεν κρ?βω ?τι ?χει εφιαλτικ? ζ?στη εδ? που ε?μαι, η υγρασ?α κ?νει π?ρτυ ?λη την ημ?ρα και μπ?κα μ?σα στο κλ?μα της ιστορ?ας και τρ?βηξα σε κ?ποια στιγμ? την κουρτ?να μου, να δω αν βρ?χει.

Οι παρατηρ?σεις και υπογραμμ?σεις του συγγραφ?α εξαιρετικ? εναργε?ς και οι χαρακτηροδομ?ς του γιατρο? και της Σ?ηντι εξαιρετικ?ς. Ο ιερ?ας σκοπ?μω? παραμ?νει μια ελλειπτικ? φιγο?ρα κι ?μω? καλοδιατυπωμ?νη που προκ?λεσε κ?ματα οργ?ς απ? πλευρ?ς μου. Η γυνά?κα του ιερ?α ε?ναι η ι?ρεια του συντηρητισμο? και η γυνά?κα του γιατρο? ε?ναι η πανταχο? παρο?σα μετρημ?νη, ?βουλη συντηρητικ? ουραγ?ς. Για την ακρ?βεια οι τρεις γυνά?κες συνθ?τουν την εικ?να των φ?σεων της ηθικ?ς.

Νομ?ζω πως η καλ?τερη αποτ?πωση, το καλ?τερο παρ?δειγμα αν θ?λετε ε?ναι η δυσλειτουργικ? αρμον?α του γιατρο? με τη γυνά?κα του, δυο ?νθρωποι δειλο?, κρυμμ?νοι με αφ?λεια π?σω απ? την επιφ?νεια της δουλει?ς του ως λειτο?ργημα, αλλ? ?χι ως στ?ση ζω?ς. Και αντιπαρ?λληλα το ?λλο ζευγ?ρι, μιας γυνά?κας δυνατ?ς που παρ?δωσε κ?θε σκ?πτρο δ?ναμης στην παρ?φορη εξουσιομαν?α του ?ντρα της, υπακο?οντας σε κοιν? κακ?ς νοο?μενα ιδανικ?, καθαρ? εκλογικευμ?να και ρευστ?.

Αγορ?ζοντας το βιβλ?ο δεν αγορ?ζετε την πρωτοτυπ?α του, δεν ?χει κ?τι τ?τοιο να σας δ?σει. ?χει ?μω? να ζωνταν?ψει τα π?ντα μπροστ? σας, να περ?σει κ?τω απ' το δ?ρμα σας και τελικ?... βρε λες να βρ?χει;

Eirini Proikaki says

" ?ξω ?βρεχε, ?βρεχε αδι?κοπα, ανελ?ητα, με μια ?γρια μοχθηρ?α, πολ? κοντιν? στα ανθρ?πινα πρ?γματα".

?νας ιεραπ?στολος,μια π?ρνη,μια σ?γκρουση διαφορετικ?ν κ?σμων κ?τω απο μια ακατ?παυστη βροχ?.Ποι?ς ε?ναι ο νικητ?ς,ποιος ο χαμ?νος και ποια ε?ναι πραγματικ? η αμαρτ?α;

Η πρ?τη μου επαφ? με τον Μωμ μου προκ?λεσε πολ? ?ντονα συναισθ?ματα.Σιχα?νομαι τους φανατικο?ς θρησκ?ληπτους που θ?λουν να επιβ?λλουν και στους ?λλους τα πιστε?ω τους με το ?τσι θ?λω και ο Ντ?ηβιντσον ε?ναι το τ?λειο δε?γμα εν?ς τ?τοιου ανθρ?που."...θα τους σ?σουμε ?στω και δ?χως τη θ?λησ? τους".Το ?διο και η σ?ζυγ?ς του που τ?σο τον θαυμ?ζει για το π?σο σκληρ?ς ε?ναι απ?ναντι στην αμαρτ?α και τους αμαρτωλο?ς.Το καλ? ε?ναι οτι ε?ναι το ?διο σκληρ?ς και με τον εαυτ? του τελικ?.

Η Βροχ? ε?ναι ?να τ?σο μικρ? βιβλ?ο,μια νουβ?λα,αλλ? τ?σο γεμ?το και τ?σο ?ντονο που ε?ναι δ?σκολο να αφ?σει αδι?φορο τον αναγν?στη.

Αγγελικ? says

?νας ?λλος τ?τλος που θα μπορο?σε να δοθε? στη νουβ?λα αυτ? ε?ναι "Υποταγ?".

Αν?γνωσμα με ρυθμ?!
